

รายงานการประชุมสภาารัฐธรรมนูญ (ทำห้านาที่ดับัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๐๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ : กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ว่า นายกรัฐมนตรี
วันนี้มีสมาชิกมาช่วยการประชุม
๑๓๕ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้นำเนื้容การประชุมทำ
หน้าทีดับัญญัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่
ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับ
วันนี้ เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
คือ ได้รับหนังสือจาก จอมพล ถนอม
กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๖

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ว่า นายกรัฐมนตรี
โดยมติคณะรัฐมนตรี ได้มีคำสั่ง
ตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการ-
ปกครองราชอาณาจักร เมื่อวันที่
๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่องให้
จำคุกนายเชียะเพ็ง แซ่ตั้ง หรือ ถวิล
ถวิลเดมทรพย์ กับพวก... จึงแจ้งมา
เพื่อขอให้แจ้งให้สภาารัฐธรรมนูญ
ทราบ ดังสำเนาคำสั่งของนายกร-
รัฐมนตรี ดังนี้

“คำสั่งตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
เรื่อง ให้จำคุกนายเชียะเพ็ง แซ่ตั้ง หรือ ถวิล ถวิลเดมทรพย์ กับพวก

ด้วยปรากฏจากผลการสอบสวนเป็นที่แน่ชัดว่า นายเชียะเพ็ง แซ่ตั้ง หรือ
ถวิล ถวิลเดมทรพย์ เชื้อชาติจีน สัญชาติจีน กับบุคคลที่ยังจับตัวไม่ได้ ได้ร่วมกัน
นำยาเสพติดให้โทษ และฝิ่น ออกจำหน่ายภายใน และส่งออกนอกราชอาณาจักร
นายตง แซ่ตั้ง หรือ เจริญ วิวัฒน์แกงสี เชื้อชาติจีน สัญชาติไทย นายเลียงช้วน
แซ่เตียว เชื้อชาติจีน สัญชาติจีน นายบัน แซ่ตั้ง เชื้อชาติจีน สัญชาติจีน

นายชูนัย แซ่เตียว แซ่ชาคิ่น สุนัขาคิ่น ไค่สนับสนุนช่วยเหลือการกระทำ
นี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบุคคลเหล่านี้ได้พร้อมมอร์ฟิน ทราย ๕๕๕ จำนวน
๑๐๐ แทง-หนัก ๘๑ กิโลกรัมเศษ ผื่นดิบ ๕๖๐ ท่อ หนัก ๑๐๗๖ กิโลกรัม
เศษ พร้อมถ้วยรถยนต์บรรทุกยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลข ฉ.ช. ๐๐๗๐๑ และ
รถยนต์นั่งแลนเซอ หมายเลข ก.ท.ว. ๒๐๗๗๓ ซึ่งใช้ในการกระทำผิด ถนน
เทอกลโย หน้าสถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ ตำบลบางยี่เรือ อำเภอธนบุรี
จังหวัดธนบุรี เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๕ ยาเสพติดให้โทษและฝิ่นให้โทษ
ร้ายแรงทำลายสุขภาพอนามัยของผู้เสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ และเป็นเหตุให้ผู้
เสพยาเสพติดประกอบอาชญากรรมอันเป็นการทำลายความสงบสุขของประชาชน การ
กระทำของนายเซี่ยเซ่ง แซ่ตั้ง หรือ ถวิล ถวิลเต็มทรัพย์ กับพวก เป็นการ
กระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
นายกรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
๒๕๐๕ จึงมีคำสั่งให้จำคุกนายเซี่ยเซ่ง แซ่ตั้ง หรือ ถวิล ถวิลเต็มทรัพย์
ตลอดชีวิต นายตั้ง แซ่ตั้ง หรือ เจริญ วิวัฒน์แตงสี นายเลียงช้วน แซ่เตียว
นายบั้น แซ่ตั้ง นายชูนัย แซ่เตียว ยี่สิบปี ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันที่ ๒๐
มกราคม ๒๕๐๕ ซึ่งเป็นวันที่ได้จับกุมและควบคุมตัวเป็นต้นไป ของศาลในคดี
ซึ่งระบุในคำสั่งนี้ไว้

ให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติตามคำสั่งนี้.

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

(ลงชื่อ) ออมพล. ถ. ถิตติขจร

(ถนาม ถิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ :
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการ
ประชุมสภาารัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่
นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๒๐๒ จะมีท่านผู้ใด
ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง
(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลง
แก้ไขประการใด)

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลง
แก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรอง
รายงานการประชุมสภาารัฐธรรมนูญ

ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๒๐๒

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ ตรีภาค
ตอนพระโขนง-ศรีราชา ในท้องที่
อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร
อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ จังหวัด
สมุทรปราการ อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอเมือง
ชลบุรี อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๖/๐๕ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๐๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๐๕๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๘ มกราคม ๒๕๐๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน ๖๗๓
รวม ๕ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาารัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องมี รวม ๕ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ ให้เสนอร่าง พระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ-ตรีภาค

LIRT

คุณพระโขนง—ศรีราชา ในท้องที่อำเภอพระโขนงจังหวัดพระนคร อำเภอ
บางพลี อำเภอบางบัว จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
และอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงรย—เทิง—
เชียงของ ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงรย อำเภอเทิงและอำเภอเชียงของ จังหวัด
เชียงรย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดิน สายเทิง—เชียงค้ำ ในท้องที่อำเภอเทิงและอำเภอเชียงค้ำ จังหวัด
เชียงรย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทาง
หลวงแผ่นดิน สายกะแก้วป่า—พังงา—กระบี่—ห้วยยอด ในท้องที่อำเภอกะแก้วป่า
อำเภอท้ายเหมือง อำเภอกะแก้วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา
อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอจวงท่อม จังหวัดกระบี่ และอำเภอ
สีเกา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี—นครปฐม ในท้องที่
อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาษีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอ
เมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. รวม ๕ ฉบับ ก่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น รวม ๕ ฉบับ พร้อม
คำอธิบายที่หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญใน
ฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จกมล น. กิตติขจร**

(นามอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIART

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สาย กรุงเทพฯ—ตราด ตอนพระโขนง—ศรีราชาในท้องที่อำเภอพระโขนง
จังหวัดพระนคร อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอเมืองชลบุรี
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอ
บางพลี อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
และอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

เหตุผล

เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ—ตราด
ตอน พระโขนง—ศรีราชา ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราช
กฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ—ตราด
ตอนพระโขนง—บางปะกง พ.ศ. ๒๕๐๖ และพระราชกฤษฎีกากำหนดแนว
ทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ—ตราด ตอนบางปะกง
—ระยอง พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยการออก
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติ ทางหลวง
พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการต่อไป.

LIRT

จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอเมือง
ชลบุรี อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัด
พระนคร อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้
แก่กรมทางหลวงโดยมีแนวทงส่วนกว้างที่สุดหนึ่งพันแปดสิบเมตร ส่วนแคบ
ที่สุดสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและ
ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

นายบุญชนะ อัครากร (รัฐ-	ท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร
มนตรี ช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ	อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ จังหวัด
แห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอร่างพระ-	สมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัด
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ	ฉะเชิงเทราและอำเภอเมืองชลบุรี
สร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ	อำเภอสรีราชาจังหวัดชลบุรี พ.ศ.
-ตราด ตอนพระโขนง- ศรีราชา ใน	หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

LIRT

ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางพลี อำเภอบางปะกง จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอกวีรราชา จังหวัดชลบุรี

เหตุผล เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ-ตราด ตอนพระโขนง-ศรีราชา ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ-ตราด ตอนพระโขนง-บางปะกง พ.ศ. ๒๕๐๖ และพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ-ตราด ตอนบางปะกง-ระยอง พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้ว ซึ่งจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวงพุทธศักราช๒๕๔๒ เพื่อดำเนินการต่อไป

หลวงประกอบนิติสาร : กระผมตระหนักดีว่าการเวนคืนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นไปตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึง

มีมติแผนผังของที่ดินที่จะเวนคืน หรือเนื้อที่ดินจะเวนคืนแต่ละเจ้าของแนบท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ดังเช่นการเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ว่ากระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ทั้งๆที่กระผมสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะวัตถุประสงค์มุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปในทางพัฒนาบ้านเมือง ก่อให้เกิดการคมนาคมสะดวกกว่าเดิมเป็นอย่างมาก ความเข้าใจของกระผมนั้น การตัดทางสายใหม่เพื่ออำนวยความสะดวกนี้ เราต้องซบอ้อมเนื้อที่สามเหลี่ยม และตามที่กระผมได้รับทราบ ดูเหมือนจะยื่นได้หลายสิบกิโลเมตรหรือเกือบๆ ร้อยกิโลเมตรอะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นจึงไม่มีปัญหาที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะได้รับความสนับสนุนของกระผม และกระผมหวังว่าท่านสมาชิกทั้งปวงก็จะสนับสนุนอย่างรักพร้อม แต่ว่ากระผมมาอ่านดูในข้อความแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ยังไม่เข้าใจในมาตรา ๔ บรรทัดที่ ๔ ซึ่งกำหนดแนวทางส่วนกว้างที่สุดหนึ่งพันแปดสิบเมตร อีกนัยหนึ่งหนึ่งกิโลเมตร กับ

LIART

นะพอมองเห็นได้ ถิ่นที่กว้างสามสิบ เมตร แต่หนึ่งพื้นแปดสิบเมตรยังไม่ เข้าใจและก็อยากจะได้ใครถามท่าน รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบว่าที่หนึ่งพื้นแปด สิบเมตรนี้ ส่วนกว้างนั้นจะเป็นระยะยาว เท่าไรและที่ไหนเพราะเหตุอะไร

นายบุญชนะ อัคราการ (รัฐ-มนตรีช่วยว่าการ กระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติ): รัฐบาลขอขอบคุณท่าน สมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ได้ชี้แจงให้ชัด-แจ้งว่าเหตุใดร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงไม่ได้มีร่างแผนที่แนบติดมากด้วย ทั้งนี้ก็ได้กระทำไปตามที่มอบบัญญัติ กำหนดไว้ในกฎหมาย ที่ท่านผู้เกี่ยวข้อง สงสัยว่าทำไมบางส่วนจึงกว้างถึงหนึ่ง-พื้นแปดสิบเมตรนั้น ก็ใครกราบเรียน เพื่อทราบวาทศนิกในการ ทำถนนสมัย ใหม่นั้นเราไม่ได้เอาดินข้างๆทางขึ้นมา ตมกันถนนแล้วก็ปักให้แน่น แล้วก็ลาด-ลาดหรือเทคอนกรีตไปบนนั้น เทคนิค สมัยใหม่เราจะต้องศึกษาถึงเรื่องภูมิ-ประเทศและศึกษาสิ่งของวัตถุที่บน เช่น วัตถุที่หนักหรือของไหลต่างเหล่านี้ ประ-กอบไปด้วยว่าหนักหรือวัตถุที่ขึ้น ซึ่ง เป็นแหล่งกักตุนน้ำอยู่ที่ไหน ในเรื่อง

นี้ได้มีการสำรวจ รัฐบาลได้จ่ายเงินไป เป็นจำนวนหลายสิบล้าน บาทแล้วที่จะ ทำถนนสายนี้ และได้สำรวจตลอดไป ถึงเรื่องแหล่งวัตถุที่ที่จะนำมาใช้ในการ ทำถนนด้วย ส่วนที่กว้างที่สุดซึ่ง ได้บัญญัติไว้ในร่างมาตรา นั้น ก็เพื่อ ประโยชน์ที่จะใช้สถานที่ในบางแห่งซึ่ง ได้สำรวจแล้วนั้นเป็นส่วนกว้างถึง หนึ่งพื้นแปดสิบเมตร จะได้ใช้เป็น แหล่งที่จะใช้หินลูกรัง หรือวัตถุที่อื่นอย่าง อื่นเอามาใช้ในการ ทำถนนนี้ เพราะ-ฉะนั้นกระผมก็คิดว่าที่เสนอร่างมานี้เป็น ไปตามบทกฎหมายที่มีอยู่และเป็นไป ตามเทคนิคสมัยใหม่ เพื่อจะได้เป็น การประหยัด ไม่ต้องไปซื้อหินลูกรังมา จากแหล่งไกลๆหรือวัตถุที่อื่นอื่นๆ มาจากแหล่งไกลๆ ซึ่งจะเป็นการสิ้น-เปลืองงบประมาณโดยไม่จำเป็น

หลวงประจวบคีรีขันธ์: กระผม ขอขอบคุณท่าน รัฐมนตรีที่ตอบกระผม เพียงคำตามบางข้อ ยังไม่ได้ถามหมด ไม่ว่าส่วนที่กว้างหนึ่งพื้นแปดสิบเมตร นั้นยาวเท่าไรและอยู่ที่ไหน ท่านรัฐ-มนตรีกลับไปกรุณาตอบสิ่งที่กระผม ไม่ ได้ถาม ก็ว่ากระผมได้เรียนท่าน

ประธานแล้ว กระผมเข้าใจดีว่า เหตุใดจึงไม่มีแผนที่ เพราะว่าเป็นการเวนคืนตามพระราชบัญญัติทางหลวง แต่ท่านก็ได้กรุณาตอบชี้ เห็นเพื่อให้ความเข้าใจแก่ท่านสมาชิกพรรค แต่ไม่เป็นไร ท่านเมื่อท่านตอบมาแล้วทั้ง ๆ ที่ไม่ตอบกระผมว่ายาวแก่ไหนและอยู่ที่ไหน นี่ไม่ทำให้สับสนเข้าใจได้เลย เราจะรับหลักการว่าอยู่ที่ไหน เปะปะอยู่ที่ไหนก็ไม่ทราบ กระผมเข้าใจว่าโดยเหตุที่ใช้คำว่ากว้างที่สุดหนึ่งพันแปดสิบบเมตร แล้วแคบที่สุดสามสิบบเมตรนี้ กระผมเข้าใจว่าในความตั้งใจของทางราชการนั้น คงเวนคืนสามสิบบเมตรนี้ตลอดไป มีบางแห่งที่ต้องการคืนลูกรังหรือวัสดุอะไรก็ตามจะมาทำทางนี้ อยู่ใกล้ๆ กับทางสามสิบบเมตรที่จะวิ่งไป เพราะฉะนั้นตรงนั้นก็บ่งออกไปเป็นกว้างหนึ่งพันแปดสิบบเมตร อะไรทำนองนั้น กระผมต้องทำความเข้าใจเอง ไม่อย่างนั้น เราได้ขุ่นหมากถามกัน ๑๐ ครั้งเห็นจะไม่ได้ ท่าน กระผมคิดว่าในหลักการของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๔๙๒ นั้น เมื่อเราพูดว่าเวนคืนที่ดินมาสร้างทางหลวงนี้ ในความ

เข้าใจของคนธรรมดา บุคคลนั้นธรรมดาที่ดี ในความเข้าใจของกระผมอย่างนักกฎหมายก็ดี กระผมคิดว่าต้องเวนคืนแล้วมาสร้างเป็นทางหลวง จริงอยู่เมื่อก่อนนี้ เราพูดที่ดินสองข้างทางมาทำถนน ที่ดินที่ซุกแล้วก็กลายเป็นคู ก็เป็นทางหลวง เพราะฉะนั้นเราพูดได้เต็มปากว่า ที่ดินที่เวนคืนนั้น ไซ้เป็นทางหลวงทั้งหมด แต่ตามที่ท่านรัฐมนตรีวานนี้ที่บ่งอย่างที่กระผมว่าอยู่นี้ เพื่อไปซุกเอาดินลูกรังอะไรมา แล้วก็มีกรมทางที่จะทำเป็นทางหลวง พืชเสริมแล้วตัวตรงที่ซุกเป็นบ่อเป็นเหว ไม่ใช่เป็นทางหลวง เวนคืนเพื่อเอาวัสดุมาสร้างทางหลวง ยืนยัน กระผมสงสัยว่าจะไม่เข้าพระราชบัญญัติทางหลวง ถ้าว่าเข้าแล้วละก็ อย่างที่กล่าวถึง เราสามารถจะเวนคืนตามพระราชบัญญัติทางหลวงนี้ สร้างทางหลวงจากจังหวัดจันทบุรี ไปถึงจังหวัดตราด แต่ในขณะเดียวกันได้ไปเอาดินมาจากจังหวัดปราจีนบุรี หรือจังหวัดนครราชสีมาฯ อยู่ในพระราชบัญญัติเดียวกัน ถ้าตีความอย่างนั้นแล้วก็บอก

LIRT

ว่าไปเอาที่ดินมาจากไหน ก็เป็นการ
เวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงด้วย กระทบ
คิดว่าดีความเช่นนั้นไม่ได้ ฉันโตก็ดี
ในการเวนคืนทางวังสามสิบเมตรนี้
แล้วท่านก็บ่งไว้หน่อยเป็นกระเพาะ
เป็นเกาะอะไรไว้ เพียงเพื่อไปเอาดิน
ลูกรังหรือดินมาทำเป็นผิวพื้น เสริมผิว
พื้นในทางหลวงสามสิบเมตรนี้ แล้วท่าน
ไปเรียกว่าการเวนคืนที่บ่งนั้น เพื่อ
สร้างทางหลวง กระทบว่าไม่ใช่ แล้วถ้า
เกิดเรื่องในปีฎหากฎหมาย กระทบ
คิดว่าศาลจะตัดสินว่าไม่ใช่ ด้วยเหตุ
ดังนั้นกระทบจึงมีความสงสัย เพราะ
สถานที่ไม่แน่นอนรูปร่างแผนที่ กระทบ
คิดว่าเพื่อรวบรัดคดีความ ท่านรัฐ-
มนตรีจะกรุณาได้ใหม่มาในชั้นกรรมมา-
ธิการนี้ เสนอแผนที่ให้กรมการ
แล้วกรมการจะพิจารณาว่าควร
ประการใด จะไปแก้กันเหลืออีกเมตร
หรืออย่างถูกแต่แก้ กระทบคิดว่าควร
ที่ไปเอาทรายลูกรังเข้ามาแล้ว ก็ไปเอาดิน
ลูกรังขุดมาเป็นบ่อเป็นแห้ว เสร็จแล้ว
กรมทางหลวงเก็บทั้งไว้ กลายเป็นป่าไป
ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร แก่ราษฎรนั้น

เสียสิทธิไป แล้วก็ทำประโยชน์อะไร
อีกก็ไม่ได้ เช่นนี้บ่อยเข้าๆ เนื้อที่คืน
ในเมืองไทยก็ลดลง แม้แต่วังเพียงชุด
หนึ่ง ตารางกิโลเมตรสองตารางกิโล-
เมตร กระทบว่าในหลักการก็ควรหวง
แหนเพื่อราษฎร

นายบุญชนะ อัตถากร (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ) : ขอประทานทราบเรียนว่า
ส่วนกว้างที่สุดที่ได้กำหนดไว้หนึ่งพัน
แปดสิบเมตรนั้น และส่วนแคบที่สุด
สามสิบเมตรนั้น ความจริงทางราชการ
หรือในการสำรวจได้กำหนดทำแผนที่
ขึ้นไว้แล้ว และทางรัฐบาลก็ยินดีที่จะ
เสนอให้แก้กรรมวิธีการ เพื่อจะได้
ศึกษาประกอบโดยละเอียดว่าควร
กำหนดไว้ตามที่บัญญัติไว้ในช่วง
พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถึงจะ
กำหนดไว้อย่างสูงถึงหนึ่งพันแปดสิ
บเมตรก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ
เราอาจจะไม่ได้ใช้มากเท่านั้น คือเพียง
สำรวจว่าเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้มีเนื้อที่ซึ่ง
เราจะคงใช้วัตถุเดิมจากที่ที่กล่าวมาเท่า
นั้นเอง

LIART

หลวงประกอบนิติสาร : ท่านประธาน เพื่อสะดวกแก่การพิจารณาของกรมการซึ่งกระผมคิดว่าคงไปคณะที่กระผมอยู่ด้วย เราทำความเข้าใจกันเสียในที่นี้ว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวเมื่อกัน เวเนคืนวันนี้อาจจะไม่ใช้หมคนี่ ท่านรัฐมนตรียอมเห็นตัวกับกระผมไหมว่าที่ที่จะไม่ใช่ จะกลายเป็นที่ไม่ใช่ของราษฎร แล้วจะเป็นป่าไปได้.

พลตำรวจโท บรรลือ เรือง-คะกุล : รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินรวม ๕ ฉบับมา ยังสภานี้ ซึ่งสภาได้นำเข้าพิจารณาที่ละฉบับเพื่อทราบเป็นกฎหมาย โดยหลักการและเหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอมานั้น คณะผมขอสนับสนุนเหตุผลและหลักการที่รัฐบาลได้เสนอมานั้น แต่กระผมใคร่ขอประธานเรียนถามในเรื่องแบบของการตรวจกฎหมายท่านถนัด คือเท่าที่ได้ตรวจดูควบกับกฎหมายที่รัฐบาลได้ประกาศใช้มาแล้วและรวมทั้งที่ได้อเสนอมาทั้ง ๕ ฉบับนี้ รัฐบาลใช้แบบไม่ตรงกันกับที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญ

กล่าวคือในบางฉบับรัฐบาลก็ใช้คำว่า "โอนกรรมสิทธิ์" เช่น ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการโอนกรรมสิทธิ์ซึ่งรวมถึงมาเป็นของกระทรวงทบวงกรมในรัฐบาล หรือในการโอนที่สาธารณสมบัติมาเป็นของกรมต่างๆ ในรัฐบาล เป็นต้น แล้วในบางที่รัฐบาลก็ใช้คำว่า "เวนคืน" ดังที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาดูเป็นการลัดกันคล้ายๆ กับ รัฐบาลปฏิบัติกันไปโดยไม่มีแบบที่จะพิจารณา อย่างไรก็ตาม กระผมใคร่ขอประธานทราบเรียนว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ได้กำหนดแบบเอาไว้เป็นสองนัยด้วยกัน กล่าวคือ ถ้าหากว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะอสังหาริมทรัพย์อย่างนั้นจะเป็นชนิดใดก็ตาม รวมตลอดทั้งจะเป็นที่ธรณีสงฆ์ หรือที่สาธารณสมบัติก็ตาม ให้ใช้คำว่า "เวนคืนอสังหาริมทรัพย์" คือถือเอาทรัพย์สินเป็นหลัก แต่ถ้าหากว่ากรณีนั้นเป็นสังหาริมทรัพย์ให้ใช้คำว่า "โอนกรรมสิทธิ์" ครั้นต่อมาได้มีรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับ พ.ศ. ๒๔๙๕ บัญญัติความขึ้นใหม่ ให้ใช้คำว่า "โอนกรรมสิทธิ์ใน

ทรัพย์สินของเอกชนมาเป็นของรัฐถ้ามีความจำเป็น” แต่ไม่บัญญัติแยกออกไปว่า ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์แล้วก็ให้ใช้คำว่า “เวนคืน” ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์แล้วก็ให้ใช้คำว่า “โอนกรรมสิทธิ์” ฉะนั้นจึงหมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์ก็ให้ใช้คำว่า “โอนกรรมสิทธิ์” ในทำนองเดียวกัน แต่ครั้นต่อมา รัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับนี้ได้ถูกยกเลิกไปโดยรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร แต่รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรฉบับที่กำลังใช้อยู่นี้ ไม่ได้บัญญัติถึงคำว่า “โอนกรรมสิทธิ์” หรือ “เวนคืน” เหล่านี้ไว้แต่ประการใด มีบทบัญญัติอยู่ที่ว่า ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นก็ให้พิจารณาไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้น กระผมจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ในการกำหนดแบบโอนกรรมสิทธิ์ต่างๆ นั้นรัฐบาลน่าจะใช้คำว่า “โอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์” หรือว่าจะใช้คำว่า “เวนคืน” น่าจะได้มีการกำหนดแบบเสียให้ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย

นายบุญชนะ อัครดารา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า ในกรณีที่เราใช้คำว่า “โอน” นั้นก็เป็นเรื่อง ซึ่งมีการตกลงกันและกฎหมายมีแบบบังคับว่า ต้องทำเป็นกฎหมายให้มีการโอนกัน ส่วนเรื่องการเวนคืนทรัพย์สินนั้นเป็นเรื่องซึ่งรัฐบังคับเอามาจากเอกชนหรือจากบุคคลก็จำเป็นจะต้องออกกฎหมายให้มีการเวนคืนแบบต่างกันอยู่อย่างนี้

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติของที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะรีบหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรีบหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่า ที่ประชุมนี้ตั้งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ

LIART

รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการ
สามัญหรือวิสามัญ

นายบุญชนะ อัดถากกร (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะ
กรรมการสามัญชุดการปกครอง
พิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่ง
คณะกรรมการสามัญชุดการปกครอง
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน
วันนี้

นายบุญชนะ อัดถากกร (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
ตามข้อบังคับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อ
บังคับ

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงราย—เทิง
—เชียงของ ในท้องที่อำเภอเมือง
เชียงราย อำเภอเทิง และอำเภอ
เชียงของ จังหวัดเชียงราย พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสาย
เชียงใหม่—เทิง—เชียงของ ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย
อำเภอเทิง และอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเทิงและอำเภอ
เชียงของ จังหวัดเชียงราย

เหตุผล

เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงใหม่ — เติ้ง —
เชียงของต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ขอพระราชทานพระกรุณาฯ กำหนดแนวทาง
หลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงใหม่ — เติ้ง -- เชียงของ พ.ศ. ๒๕๐๖
แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยการออกพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒
เพื่อกำเนินการต่อไป

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงใหม่—
เทิง—เชียงของ ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเทิง และ
อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงราย—เทิง—เชียงของ ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเทิง และ อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะต้องเวนคืน เสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเชียงราย—เทิง—เชียงของ ในท้องที่ อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเทิง และอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอ เเทิง และอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ให้แก่กรมทางหลวง โดยมีแนวทาง ส่วนกว้างที่สุดสองร้อยเมตร ส่วนแคบที่สุดสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งได้มีตีประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

นายบุญชนะ อัครถาวร (รัฐ-มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย เชียงราย-เทิง-เชียงของ ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเทิง และอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอ เทิง และอำเภอเชียงของ จังหวัด เชียงราย

เหตุผล เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย เชียงราย-เทิง-เชียงของ ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราช-กฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย เชียงราย-เทิง-เชียงของ พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้ว จึงจำ เป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดย การออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-

ริมทรัพย์ตามความในพระราชบัญญัติ ทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อ ดำเนินการต่อไป

หลวงประกอบนิติสาร: เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีข้อข้องใจ ทำนองเดียวกับร่าง พระราช บัญญัติ ฉบับที่แล้ว และกระผมคิดว่าอีกสอง ร่างพระราช บัญญัติที่จะตามมา ก็เช่น เดียวกัน คือทางกว้างนี้ สำหรับร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นสองร้อยเมตร ซึ่งแม้จะน้อยกว่าฉบับก่อน กระผมก็ ข้องใจอย่างเดียวกัน แต่ว่าเพื่อไม่ให้ ความซ้ำซาก กระผมขอความกรุณา ท่านรัฐมนตรีว่าถึงชั้นครม.อีกแล้ว ส่งแผน ที่ให้กรรมการพิจารณาแล้ว ทำนองเดียวกันได้ไหมทุกฉบับ

นายบุญชนะ อัครถาวร (รัฐ-มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): ได้

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อ ไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุม ว่า

สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายบุญชนะ อัคราการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในวันนี้

นายบุญชนะ อัคราการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเทิง - เชียงคำ ในท้องที่อำเภอเทิง และอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

LIRT

(ลำดับ)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สาย เเท็ง-เชียงคำ ในท้องที่อำเภอเท็ง
และอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเท็ง และอำเภอเชียงคำ จังหวัด
เชียงราย

เหตุผล

เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย เเท็ง- เชียงคำ
ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ขอพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะ
สร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย เเท็ง-เชียงคำ พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้ว จึงจำเป็นต้อง
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตาม
ความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อกำเนินการต่อไป.

(ลำดับ)

(ร่าง)

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเท็ง-เชียงคำในท้องที่
อำเภอเท็ง และอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเทิง-เชียงคำ ในท้องที่อำเภอเทิง และอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะตั้งเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติ ทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๙๒

.....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเทิง-เชียงคำ ในท้องที่อำเภอเทิง และอำเภอ เชียงคำ จังหวัดเชียงราย พ.ศ."

.....
 มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช- กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

.....
 มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

.....
 มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเทิง และอำเภอ เชียงคำ จังหวัดเชียงราย ให้แก่กรมทางหลวง โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดสอง- ร้อยห้าสิบเมตร ส่วนแคบที่สุดสามสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศ ไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

.....
 มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

LIRT

นายบุญชนะ อัครการ (รัฐ-มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเทิง-เชียงคำ ในท้องที่อำเภอเทิง และอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเทิง และอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย

เหตุผล เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเทิง-เชียงคำ ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเทิง- เชียงคำ พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืน อสังหา ริมทรัพย์ โดยการ ออกพระราช บัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ตามความในพระราช-บัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อความเห็นการต่อไป

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายบุญชนะ อัครการ (รัฐ-มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาว่่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการการสามัญชุกการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกัวัน

นายบุญชนะ อุตถากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาว่่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาว่่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี เป็นอันว่าให้แปร ญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๖ ว่่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-พังงา-กระบี่-ห้วยยอด ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอบ้านปลื้ จังหวัดพังงา อำเภออาวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และอำเภอสิเกา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(ดำเนินา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ว่่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า- พังงา- กระบี่- ห้วยยอด ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอบ้านปลื้

LIRT

จังหวัดพังงา อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอคลองท่อม
จังหวัดกระบี่ และอำเภอสิเกา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอ
ตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา อำเภออ่าวลึก อำเภอ
เมืองกระบี่ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และอำเภอสิเกา อำเภอห้วยยอด
จังหวัดตรัง

เหตุผล

เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-พังงา-
กระบี่-ห้วยยอด ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนด
แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-พังงา-กระบี่-ห้วยยอด
พ.ศ. ๒๕๐๗ แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยการออก
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง
พุทธศักราช ๒๕๑๒ เพื่อดำเนินการต่อไป.

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-
พังงา-กระบี่-ห้วยยอด ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอ
ท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด

LIRT

มาตรา ๕ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และอำเภอสิเกา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ให้แก่กรมทางหลวง โดยมีแนวทางการวางสี่สิบเมตรตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ตีประกบภาคไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายบุญชนะ อุตการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-พังงา-กระบี่-ห้วยยอด ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และอำเภอสิเกา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา

อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และอำเภอสิเกา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

เหตุผล เนื่องในการดำเนินการสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-พังงา-กระบี่-ห้วยยอด ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายตะกั่วป่า-พังงา-กระบี่-ห้วยยอด พ.ศ. ๒๕๐๗ แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการต่อไป

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะ
ขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่
ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
รัฐบาลจะเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ
สามัญหรือวิสามัญ

นายบุญชนะ อัตถากร (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):
รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่ง
คณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครอง
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติกายใน
 همین

นายบุญชนะ อัตถากร (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ-
แห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
ตามข้อบังคับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี-นครปฐม
ในท้องที่อำเภอบางจากใหญ่ อำเภอบาง
ภาษีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัด
ธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด
สมุทรสาคร และอำเภอสามพราน
อำเภอนครชัยศรี อำเภอมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม พ.ศ. คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครปฐม ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาษีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาษีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

เหตุผล

เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครปฐม ต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครปฐม พ.ศ. ๒๕๐๕ แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างต่อไป.

LIRT

(ลํานา)

วาง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย
 ธนบุรี-นครปฐม ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาษีเจริญ
 อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด
 สมุทรสาครและอำเภอสสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมือง
 นครปฐม จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.

.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 สายธนบุรี - นครปฐม ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาษีเจริญ อำเภอ
 หนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอ
 สามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ซึ่งกรมทาง-
 หลวงได้สำรวจที่ที่จะตั้งเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง
 พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม-
 ทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครปฐม ในท้องที่อำเภอ

LIRT

บางกอกใหญ่ อำเภอภาชีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาชีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมทางหลวงโดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดหนึ่งร้อยสี่สิบสองเมตร ส่วนแคบที่สุดสี่สิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะ ใ้มีปีประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

นายบุญชนะ อัครการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี-นครปฐม ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาชีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด

สมุทรสาคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอภาชีเจริญ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอสามพราน

อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม

เหตุผล เนื่องในการดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี-นครปฐมต้องกระทำโดยเร่งด่วน ตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครปฐม พ.ศ. ๒๕๐๕ แล้ว จึงจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๔๒ เพื่อดำเนินการสร้างต่อไป

หลวงประกอบนิติสาร : เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะผมได้สังเกตเห็นว่าทางกว้าง โดยทั่วไปแล้วสี่สิบเมตร เพราะฉะนั้นทำให้รู้สึกว่าถนนที่จะสร้างใหม่นี้เป็นถนนขนาดใหญ่ขนาดๆ มีตรากาพอะนั้น เพื่อเชื่อมโยงทางไปทางสายใต้ หลังจากถนนนครปฐมไปจะลงไปถึงสิงคโปร์ก็ได้ อะไรก็ได้ นี้กระผมไม่ได้มีความข้องใจในขนาดกว้างของถนน แต่มีความสงสัยอย่างราษฎรธรรมดาสามัญเขาสงสัยกัน

ทั้ง ๆ ที่รู้สึกว่าการสร้างทางสายนี้จะเป็นการย่นระยะทางจากกรุงเทพ - นครปฐม ได้มากทีเดียว และเป็นเหตุทราบว่าทางสายกรุงเทพ-นครปฐมนี้จากธนบุรีกว่าจะหลุดไปพ้นบางแควจะไปได้หนึ่งดวาคัดกันเหลือกำลัง ก็เมื่อเร็ว ๆ นี้หรือปีสองปีมานี้ ประชาชนก็ได้เห็นว่ารัฐบาลกำลังทำและขยายผิวจราจรถนนสายเดิม ระหว่างกรุงเทพฯ - ธนบุรี-นครปฐม นี้ให้กว้างและเห็นถนนชั้นดีชั้นเยี่ยมอะไรขึ้นมาจนกระทั่งได้ข่าวว่าบริษัทคริสเตียน นี้หรือ อะไรเป็นผู้รับเหมายอะไรนั้นก็สิ้นเงินไปไม่ทราบว่าจะร้อยล้าน คราวนี้เราก็คงจะมาทำทางลัดใหม่เข้าใจว่าผ่านสมุทรสาครลงไปเลยฝั่งทะเลไปให้ใกล้ขึ้น นี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์มาก จะนำความเจริญไปสู่ทางสมุทรสาครหรืออะไรเหล่านั้น บุกเบิกความเจริญขึ้นอีกเป็นอันมาก เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนอย่างยิ่ง แต่ว่าราษฎรเขาสงสัยกันและเขาไม่เข้าใจกันว่าทำไมการสร้างทางสาย คือสายที่จะเวนคืนนี้ ทำไมไม่ทำเสียเมื่อครั้งก่อนทำไมไม่ทำ ของเดิมทำให้จราจรขลุก

LIART

ขลังๆ กัน รถตกข้างคู่กันไปเป็นนม
เป็นนาน พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็มา
สร้างสายนี้ ทำไม่เมื่อสมัยก่อนจึงไม่
ทำการเวนคืนเสียเมื่อสองปีมั่งแล้ว ทำ
เสียให้แล้วเสร็จ แล้วส่วนการที่จะ
ปรับปรุงสายเดิมซึ่งเป็นทางอ้อมนี้ให้
เป็นสายขนาดเล็กหรือถนนชั้นสองก็พอ
ทำไมไปลงทุนกันก็ร้อยกัพันล้าน เสรี
แล้วก็กลับมากัดทางนี้เสียเงินสองพัน
ออกทราบบว่าคุ้มเหตุผลอะไร

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐ-
มนตรี ช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ): ขอประทานทราบเรียนว่า
ความจริงถนนสายกรุงเทพฯ-นครปฐม
ซึ่งเราสร้างอย่างที่เป็นเงินตั้งประมาณ
สองร้อยล้านบาทนั้น แต่เวลาทางการ
สำรวจยังไม่ทันเสร็จก็เลย traffic ได้
เพิ่มขึ้นกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ ทางผู้เชี่ยว-
ชาญทางการถนนจึงได้เสนอแก่รัฐบาล
ว่าควรขยายเพิ่มอีกข้างละหนึ่ง lane
ให้เป็น ๔ lane หรือ ๖ lane ขึ้นไป
ที่รัฐบาลได้มาพิจารณาเห็นว่าถ้าเรา
จะสร้างทางสายเพิ่มขึ้นอีก ๒ lane หรือ
๔ lane ความข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

นั้นเราก็จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก
แต่ในขณะที่เดียวกันการเดินทางเช่นจาก
กรุงเทพฯ ไปหัวหิน ก็จะต้องเดินทาง
เป็นระยะยาวถ้าเราไปคิดเส้นทางชั้น
เสียใหม่ถึงจะเพิ่มเงินมากกว่าที่จะสร้าง
lane เพิ่มขึ้นในทาง สายกรุงเทพฯ-
นครปฐมที่มีอยู่ก็จะเป็นการประหยัด
ได้มากกว่า เพราะจะย่นระยะทางได้ถึง
ประมาณ หกสิบถึงหนึ่งร้อย กิโลเมตร
เมื่อได้คิดเทียบเคียงดูเหตุผลทั้งสอง
ทางนี้แล้ว จึงได้ตัดสินใจว่าควรจะ
สร้างทางสายเทียบทะเลอย่างที่ท่านผู้มี
เกียรติได้ตำหนินั่นดีกว่า ประหยัดกว่าใน
ระยะยาว และในขณะที่เดียวกันเราก็จะ
ได้มีทางหลวงสองทางเป็นทางคั่น
เดียวกัน เช่นเดียวกับทางสายที่จะไป
ศรีราชาเหมือนกัน แทนที่เราจะตัด
หรือขยายถนนกรุงเทพฯ-สมุทรปราการ
เรื่อยไปจนถึงบางปะกงนี้แล้ว ไปสร้าง
เสียอีกทางหนึ่ง ส่วนทางเก่าก็มีอยู่ แต่
จะไม่ตัดเท่าทางที่จะสร้างใหม่ก็ด้วยความ
ประสงค์ว่าจะเป็นการประหยัดในการ
ขนส่งได้มากกว่า ได้คิดเทียบกันแล้ว
จึงได้ตัดสินใจให้มีการสร้างทางสายชั้น

LIRT

หลวงประกอบนิติสาร : กระผมคิดว่าคำตอบของท่านรัฐมนตรีต่างๆ ที่กระผมชอบพระคุณอย่างมากนี้ ไม่ได้ทำให้หายข้องใจของประชาชนเลย นี่กระผมพูดอย่างกระผมเป็นคนเห็นถนนธรรมดา เป็นผู้เสียภาษีธรรมดาที่ไม่หายข้องใจ ยิ่งท่านมาบอกสภาว่ายกเอาทางนี้สาย ซลบุรีนจะตัดสายใหม่แล้วให้เป็นทางที่ชั้นหนึ่ง ทั้งสมัยอะไร ทางเดิมที่ท่านยกยกแล้ว เลยทำให้กระผมเข้าใจว่าจะกลายเป็นทางชั้นสองเป็นทางอ้อมนี้ ตัวอย่างนั้นเหตุผลก็ยังไม่สนับสนุนฝ่ายกระผมที่ว่าที่รัฐบาลทำกับสายซลบุรีนนี้ถูกต้อง ตามความคิดกระผมและคนธรรมดา คือถ้าไปขยายทางเดิม ที่อ้อมจะเสียเงินเปล่า สู้ตัดทางใหม่ทีลัดกว่าไม่ได้มัน ก็เหตุผลอย่างทีกระผมเรียนเมื่อกัน แต่เหตุผลเรื่องทางนครปฐมนี้รู้สึก ว่าขอโทษจะขัดขวางตัวเองทลสมสักนิดหนึ่ง คือว่าท่านบอกว่าของเดิมไม่พอ ก็ขยายกันใหญ่ ๔ lane ๖ lane อะไรนี่ และก็มีบอกว่าเดี๋ยวนี้มา ได้รับรายงานเกิดความคึกใหม่ว่าตัดทางตรงดีกว่า ช่วยย่นระยะ

ทางชั้นเออะ กระผมก็ได้ถามแล้วว่าทำไม ไม่คิดทำเสียเมื่อก่อนขยายทางเดิม ท่านตอบคล้ายๆ กับบอกว่านี่เพิ่งคิดได้ว่าทางดีมี แต่ขอทราบเรียนว่ากระผมขับรถไปหัวหินนี่ตั้งแต่ทางเปิดใหม่ๆ และก็ต่อมาไม่ช้าไม่นานกระผม คิดว่าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปีทีกระผม ได้เห็นว่ามีการจะตัดผ่านสมุทรสาคร นี่เพราะฉะนั้นเรื่องโครงการผ่านสมุทรสาครนี้ไม่ใช่ใหม่แน่ ได้มีมานานแล้ว กระผมก็อยากเรียนถามว่ามีมานานแล้วเท่าไร แล้วทำไมถึงไม่ทำ ขัดข้องอะไร ถ้าบอกว่าเงินไม่มีก็บอกมาตรงๆ

นายสมัย เรื่องโคร: ยิ่งฟังยิ่งรู้สึกจะสับสนในตัวย่อแสดงทำนรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง ความจริงนั้น การสร้างถนนมีประโยชน์ในสิ่งที่เราเรียกกันว่าพัฒนา แต่บังคับกระผมสงสัยว่าจะเป็นการพัฒนาเพื่อใคร าระผมก็จะไม่พูดอะไรมาก อยากจะถามสั้นๆ ตามโครงการ ๕-๖ สายที่แล้วมานั้น มีบุคคลผู้ใดบ้าง ได้แอบ ไปซื้อที่ดินในบริเวณที่จะตัดถนนนั้นไว้บ้าง ที่เรียน

LIART

ตามนี้ก็เพราะว่า ได้มีตัวอย่างมาแล้ว
สร้างถนนที่ไรรวยกันทุกที พอโครงการ
ที่จะสร้างถนนได้สำเร็จในขั้นที่เรียกว่า
เตรียมการ ก็มีผู้ออกไปซื้อที่ดินตาม
ราษฎรที่จะเปลี่ยนมือ ราษฎรนั้นความ
จริงก็ไม่ใช้เงินเอาอะไรหรอกครับ เขา
ได้ถืออยู่นานแล้ว ไม่มีถนนจะผ่านไป
เลย จะขายก็ขายไม่ได้ พอเจ้าหน้าที่
บอกว่าวันนี้ ย่อมากจะ ซื้อที่ดินสักหน่อย
เขาก็ขายให้ถูก ๆ แต่หารู้ไม่ว่าที่ดิน
เหล่านั้น ได้เปลี่ยนมือไปโดยตนเองรู้
เท่าไม่ถึงการณ์ พอตัดถนนเสร็จ
ราษฎรก็ร้องทุกข์ พวกเหล่านั้นเองที่
มาซื้อที่ดินของเรา นั้นไปเสียแล้ว เสีย
กรรมสิทธิ์ไป โดยทั่วไปได้ อะไรเกิด
ขึ้นมาทำให้ เพราะฉะนั้นกระผมจึง
ขอเรียนถามสั้น ๆ ว่า

๑. ถนนที่จะสร้าง ๕-๖ สายนี้
เป็นถนน ซีเมนต์หรือจะเป็นถนนยาง
มะตอย จะต้องใช้เงินสักเท่าไร

๒. ท่านทราบหรือมีส่วนทราบ
หรือไม่ว่ามีผู้ใดแอบไปซื้อที่ดิน ใน
บริเวณที่จะตัดเหล่านั้นหรือไม่ กระผม
ถามสั้น ๆ เพียง ๒ ข้อ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อก่อนตามนอกประเด็น คือ ไปแล้ว
ข้าพเจ้าจะขอมติคือที่ประชุมเห็นว่า สม-
ควร จะ รับหลักการ แห่งร่าง พระราช-
บัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการ มาธิการ
สามัญหรือวิสามัญ

นายบุญชนะ ยัตถากร (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการ กระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะ
กรรม มาธิ การสามัญ ชุด การ ปกครอง
พิจารณา

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการ มาธิการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

LIRT

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นลงมติให้ส่ง
คณะกรรมการสามัญชุกการปกครอง
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน
วันนี้

นายบุญชนะ อัดดากร (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ-
แห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
ตามข้อบังคับ

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ :
ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ
ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราช
บัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่...)
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๓๐/๐๕ วันที่ ๕ ก.พ. ๐๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ศร. ๐๔๐๓/๑๓๒๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่...) พ.ศ. ต่อสภาจังหวัดธรรมนุญในฐานะรัฐสภา

LIRT

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ณ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่

เหตุผล

โดยที่การออกอาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่เหล็กหรือปิโตรเลียม และการออกประทานบัตรให้ทำเหมืองแร่เหล็กหรือปิโตรเลียม มีลักษณะแตกต่างกับการออกอาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่และประทานบัตรสำหรับแร่อื่น ๆ เป็นอันมาก ทั้งในด้านวิชาการ การสำรวจและการผลิตทรัพยากรธรรมชาติ. โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ซึ่งให้สำรวจและพื้นที่ซึ่งอนุญาตให้ผลิต ตลอดจนอายุของอาชญาบัตรและอายุของประทานบัตรและผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่เสียใหม่.

LIRT

ผลประโยชน์ตอบแทนที่จะให้แก่รัฐ เงื่อนไขหรือข้อกำหนดใดๆ แตกต่างจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ ได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๕๖๑

“มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองแร่เหล็กหรือปิโตรเลียม ให้ยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ ๘ กรมทรัพยากรธรณี และจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตามความในมาตรา ๒๑ เช่นเดียวกับการขอประทานบัตรทำเหมืองแร่อย่างอื่น ๆ ทุกประการ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๕๖๑

“มาตรา ๓๑ ทวิ การขอประทานบัตรทำเหมืองแร่เหล็กหรือปิโตรเลียม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดอายุประทานบัตร ผลประโยชน์ตอบแทนที่จะให้แก่รัฐ เงื่อนไขหรือข้อกำหนดใดๆ แตกต่างจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ได้”

.....
.....

หม่อมหลวงชูชาติ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่

เหตุผล โดยที่การออกใบอนุญาตผูกขาดตรวจแร่เหล็กหรือปิโตรเลียม และการออกประทานบัตรให้ทำเหมืองแร่เหล็กหรือปิโตรเลียม มีลักษณะแตกต่างกับการขอ อนุญาตบัตรผูกขาดตรวจแร่และประทานบัตร สำหรับแร่อื่น ๆ เป็นอันมาก ทั้งในด้านวิชาการ

LIRT

การสำรวจและกวดขันการผลิตทรัพยากร
ธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ซึ่ง
ให้สำรวจ และพื้นที่ซึ่งอนุญาตให้ผลิต
ตลอดจนอายุ ของอาชีพฉบับแรก และอายุ
ของประธานบัตรและผลประโยชน์ต่อบ
แทนแก่รัฐ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่เสียใหม่
พลโท วิชัย พงศ์อนันต์: ตาม
ที่รัฐบาลได้เสนอว่าร่างพระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่โดยมีหลักการเพื่อ
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำ
เหมืองแร่ กระผมได้พิจารณาในสาระ-
สำคัญแล้วความจริงกระผมเองก็เห็นใจ
ทางรัฐบาลที่ได้ตราว่าพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้ให้ทันกับการพัฒนา
ประเทศ โดยเฉพาะในด้านกฎหมาย
การทำเหมืองแร่ โดยเฉพาะในด้าน
แร่เหล็กดีหรือบีโตรีเนียม เป็นเรื่อง
ใหม่สำหรับประเทศไทย แล้วกฎหมาย
เดิมก็ไม่มี ก็จำเป็นต้องจะมีการ
แก้ไข แต่ว่ากระผมเองก็รู้สึกมีส่วนที่
ข้องใจอยู่บ้างเหมือนกันในการที่จะผ่าน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้โดย
กระผมได้พิจารณาถึงในแง่นิติบัญญัติ
และในแง่การปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งให้
ได้ผล เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๓ ซึ่งมี

การเพิ่มมาตรา ๑๘ ทวิ ขึ้น บทบัญญัติ
มาตรา ๑๘ ทวิ นี้ก็จะเห็นได้ว่ากฎหมาย
ฉบับนี้ ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีโดยกว้าง
ขวางมาก กระผมเองก็ยังไม่แน่ใจเหมือน
กันว่า กฎหมายฉบับนี้เห็นได้ ออก รวย
ละเอียดต่าง ๆ ไว้โดยแน่นอน หรือว่า
จำเป็นจะต้องออกเป็นกฎกระทรวงอะ
ไร ซึ่งกระผมไม่แน่ใจ เพราะโดยธรรมดา
ในกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดย
เฉพาะเรื่องแร่เหล็กดี เรื่องบีโตรีเนียม
ก็ ถ้าจะว่าแล้ว เป็นอุตสาหกรรมที่มี
ความสำคัญอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจของ
ประเทศและทางยุทธศาสตร์ด้วย แล้วก็
นอกจากนี้ในขณะเดียวกัน ทางรัฐบาล
เองก็กำลังพิจารณาการส่งเสริม ซึ่ง
เข้าใจว่าได้มีการกำหนดเงื่อนไขไว้บาง
ประการในกฎหมาย หรือพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
สิ่งเหล่านี้และ กระผมจึงเห็นว่าเป็นเรื่อง
ที่มีความสำคัญ ซึ่งในการออกกฎหมาย
นั้นว่าโดยหลัก กฎหมายซึ่งผ่านรัฐสภา
ไปได้นั้น รัฐสภาจะมอบอำนาจเพียงใด
ให้แก่ฝ่ายบริหารเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่ง
อำนาจในการปกครองแบบประชาธิปไตย
นี้ ทางรัฐสภานั้นจะต้องควบคุม
การบริหารงานของรัฐบาลเป็นเรื่อง

LIART

สำคัญ เพราะฉะนั้นการที่ได้กำหนดอำนาจรัฐมนตรีไว้โดยกว้างขวางนี้ กระผมก็รู้สึกยังข้องใจอยู่บ้างเหมือนกัน อีกอันหนึ่งก็ในเรื่องที่ว่า จะเอาหลักการต่างๆของการทำแร่เหล็ก และการทำปิโตรเลียมนี้ เข้าไปรวมกันกับหลักการอื่นๆ ของแร่อย่างอื่นนั้น ซึ่งความจริง process ต่างกันมาก ความสำคัญแตกต่างกันมาก กระผมเองก็ไม่แน่ใจว่าจะใช้ได้เพียงไร และในการที่จะออกเงื่อนไข ข้อกำหนดใดๆ เพิ่มเติม ตลอดจนผลตอบแทน ตลอดจนระยะเวลาที่ดี หรือว่าเขตการตรวจแร่ การทำแร่ต่างๆ เหล่านี้ กระผมเองก็ไม่แน่ใจว่า ในการออกกฎหมายตรวจนั้น จะเป็นการรัดกุมเพียงใด ความจริงอาจจะทำได้ ตามธรรมชาติออกกฎหมายตรวจ ก็ต้องผ่านคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ แต่อย่าลืมว่านโยบายของรัฐบาลนั้นมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในที่สุด ต่อๆ ไปอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะฉะนั้นที่สำคัญที่สุดหรือที่ที่ที่สุด ก็คือผมขอความร่วมมือนิติไว้ในกฎหมาย ถ้าหากว่าทำได้ แต่อย่างไรก็ตามกระผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่า ทางรัฐบาลอาจจะ

จะเห็นความจำเป็นบางประการ หรือความเร่งด่วน อาจจะเห็นว่าอาจจะพอใช้ไปได้ ประกาศไปได้ กระผมเองก็ไม่ขัดข้อง แต่เห็นเป็นรูปนัย เพราะฉะนั้นถ้ามีความข้องใจของกระผมนี้ก็อยากจะให้ทางรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงให้ทราบ เพื่อให้หายข้องใจ

หม่อมหลวง ชูชาติ กัทฑ(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า ในพระราชบัญญัติเหมืองแร่เดิมนี้ มีสารสำคัญที่ได้มาเปลี่ยนแปลงใหม่มีอยู่เพียง ๓ ประการ

ประการที่ ๑ กว้างด้วยการสำรวจ ตรวจสอบเพื่อจะหาแร่

ประการที่ ๒ อยู่ที่การผลิต

ประการที่ ๓ สถานที่ที่จะขออนุญาต

แต่ดั้งเดิมที่เกี่ยวในพระราชบัญญัติเหมืองแร่ที่กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะขออาชญาบัตรตรวจหาแร่ ขอได้สำหรับเนื้อที่ ๓,๐๐๐ ไร่ มีระยะเวลาสำรวจ ๑ปี ต่อมาถึงดำเนินการผลิตก็ขอประทานบัตร มีสัมปทานที่จะผลิตได้ในเนื้อที่ไม่เกิน ๓๐๐ ไร่ ระยะเวลา ๒๕ ปี ส่วนสถานที่ที่จะขออาชญาบัตรหรือประทานบัตรก็ตามให้ข้อที่ทรัพยากร

กรณีประจำท้องที่ กล่าวคือว่าสำนักงาน
ของกรมทรัพย์สินทางธรณีในท้องที่นั้น ๆ
ควรวางสำหรับบีโตรีเลียมหรือเหล็กนั้น
การสำรวจจะอยู่ในขอบเขต ๓,๐๐๐ ไร่
ทำได้ลำบากครับ เพราะบางที่ต้องไป
สำรวจเป็นพื้นที่กว้าง ๆ ถ้าจะเปรียบ
เทียบกับเช่นว่า ที่ภาคหรือทุ่งชายฝั่ง
ทะเลอย่างนั้นเป็นต้น และการสำรวจนั้น
จะต้องตั้งเครื่องเจาะ หากว่าไปเจาะใน
ทะเล เครื่องมือที่เจาะกว่าจะส่ง กว่าจะ
จะขึ้น กว่าจะขึ้นมา และคิดถึงก็เกิน
ระยะเวลา ๑ ปี จึงต้องไปบอกว่าแล้วแต่
ที่จะกำหนดในกฎกระทรวง ถึงเวลา
ผลิตก็เหมือนกัน เนื่องจากการลงทุน
มากเหลือเกิน จะให้กำหนดเวลาเพียง
๒๕ ปี จะให้เนื้อที่เพียง ๓๐๖ ไร่ ย่อม
ไม่มีผู้ใดจะรับทำ และเพื่อควมรวดเร็ว
และเพื่อกิจการนี้เป็นกิจการใหญ่
ประการที่ ๓ ก็คือว่า การขออนุญาตให้
ไปขออนุญาตที่กรม ทรัพย์สินทางธรณีใน
กรุงเทพฯ เสียเลย เพราะว่าผู้ที่ขออน
อนุญาตทำเช่นนั้นได้ จะต้องเป็นผู้ที่มีทุน
มหาศาล ด้วยเหตุทั้งสามอย่างนั้นจึงได้มีการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอเพื่อ
ที่จะแยกการสำรวจ การผลิตและสถานที่
ที่ขออนุญาตบัตร นี้เฉพาะ สำหรับบรร

บีโตรีเลียมกับแร่เหล็ก โดยที่ไม่ได้
กำหนดว่าจะต้องเป็นใคร จะต้องเป็น
กับี่ จะต้องมีผลตอบแทนประการใด
มอบไว้ให้ว่าให้อยู่ในกฎกระทรวง ทั้งนี้
ถ้าหากว่ากระผมจะ ขอประทาน อนุมัติ
ซึ่งจะต้องไปสักหน่อยหนึ่ง เหตุก็จะต้องใช้
ว่าให้อยู่ในกฎกระทรวงนั้น เพราะว่า
น้ำมัน แต่ละแห่งจะมีมากมีน้อยก็ไม่
เหมือนกัน สถานที่ที่จะขุดอาจจะ ต้อง
ขุดขึ้นมาด้วยปริมาณเดียวกันได้ หรือด้วย
เครื่องมือขุดต่าง ๆ กันก็ได้ อย่างนี้
เป็นต้น แล้วแต่สถานะของ ภูมิประเทศ
ทางธรณีวิทยาเป็นอย่างไร ด้วยเหตุนี้
จึงต้องขออนุมัติไปว่าให้อยู่ในอำนาจ
รัฐมนตรีที่จะออกกฎกระทรวงได้ แต่
การออกกฎกระทรวงนั้นโดยธรรมดาแล้ว
ในกิจการที่เห็น เทคนิคก็จะต้องเป็นเจ้า
หน้าที่ฝ่ายเทคนิคเป็นผู้พิจารณา และ
เสนอท่านรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อ
ท่านเห็นชอบด้วยแล้ว ก็ต้องเสนอไปที่
คณะรัฐมนตรีเพื่อที่จะพิจารณาอีกครั้ง
หนึ่งแล้วก่อนจะออกเป็นกฎกระทรวงก็
ยังเสนอไปที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจ
สอบเสร็จแล้วจึงจะประกาศ เป็นกฎ
กระทรวงได้ กระผมรู้สึกว่าเป็นความ
จำเป็นครับที่จะกำหนดว่า ต้องเท่านั้นไว้

LIART

ท้องถิ่นนี้เป็นอย่างดีไม่ได้เพราะค่า
ลงทุนมากผลประโยชน์ที่จะได้กลับมากับ
เขาและกับรัฐก็มากเหมือนกัน แล้วก็ผล
ประโยชน์นั้นอยู่ที่ว่าจะได้น้ำมันมาก
หรือจะได้น้ำมันมาน้อยแล้ว เขาจะต้อง
ลงทุนมากลงทุนน้อยเท่าใด ในต่าง
ประเทศเวลานี้ผลประโยชน์ตอบแทนก็
ผิดกัน แล้วแต่สถานการณ์ครับ

หลวงประจักษ์ศิลปาคม : กระทบ
ได้อ่านคู่มือพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
มีความรู้สึกว่าเป็นปัจจุบันนี้ในขณะที่เรา
กำลังพิจารณาอยู่นี้กฎหมายพระราช-
บัญญัติเหมือนมาตรา ๓๑ ทั้ง ๆ ที่
กระทบไม่เมื่อจะไปตรวจดู แต่จาก
ข้อสันนิษฐานอันระหว่างบรรทัด
ประกอบด้วยต่อลงของท่าน รัฐ-
มนตรี กระทบเข้าใจว่ามาตรา ๓๑ เป็น
มาตราที่ยื่นตัว คือกำหนดหลักเกณฑ์
ตลอดจนวิธีการเงื่อนไขข้อกำหนดใน
การขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ ซึ่ง
ขณะนี้หมายความว่าแร่ทุกชนิด เราเป็น
ที่ทราบกันว่า การทำเหมืองแร่เหล็ก
หรือแร่ใยหินเป็นของใหม่ ซึ่งถ้า
สำเร็จจะทำให้ประเทศไทยเราอาจ
เป็นอันดับหนึ่ง อาจจะเทียมทันประเทศ

ทั้งหลาย เป็นข้อที่ควรสนับสนุนทุก
ประการ แต่ว่าการที่รัฐบาลเสนอร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เกิดผลในทาง
กฎหมายเป็นถึงคณะกรรมการเขียน
ท่านประธานคงถือไปนี้ แร่จะถูกแบ่ง
แยกเป็น ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งแร่
เหล็กกับปิโตรเลียม อีกประเภทหนึ่งแร่
อื่น แร่อื่นนั้นตัวสำคัญซึ่งคนไทยจะเต็ม
ชอบใจไม่ได้คือแร่ดีบุก เราเป็นประเทศ
ที่ผลิตและจำหน่ายแร่ดีบุกเป็นที่ ๓ ของ
โลก กระทบเพิ่งอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อ
วานนี้เองว่าได้มีบริษัทอะไรจำชื่อไม่ได้
ได้ลงทุนทำการสำรวจแร่ดีบุกในทะเล
ระหว่างภูเก็ตเกาะกัวป่านและแถว ๆ นั้น
ได้สำรวจกันมาเป็นเวลาช้านานนับ
เป็นปี ๆ แล้วปรากฏผลเป็นที่ประจักษ์
ว่าในท้องทะเลนั้นมีแร่ดีบุกอย่างมหา-
ศาล ซึ่งถ้าได้ทำการอย่างเต็มภาคภูมิ
แล้วประเทศไทยจะกลายเป็นประเทศที่
ผลิตดีบุกและจำหน่ายดีบุกที่ ๑ ของ
แทนที่จะเป็นที่ ๓ และมีบริษัทนั้นเขา
ได้ส่งต่อเรือหรือเรือขุดเป็นจำนวน
ว่ากันเป็นจำนวนร้อยล้านหรืออะไร
กระทบไม่ยืนยัน แต่ว่ามากมายเหมือน
กัน ๒ ล้าน ซึ่งจะได้เริ่มทำการในไม่ช้า
ที่กระทบกรบเรียนมาเช่นนี้เพื่อให้เป็น

ที่ทราบไว้ แร่ดิบบุกแร่เอาไปต้ม เป็น
 ควันเป็นเงินก้อนดั่งของเรฯ เพราะ
 ฉะนั้น กระผมว่าถ้าเราแยกหลักเกณฑ์
 วิธีการ และข้อกำหนดเงื่อนไข ให้แร่
 เหล็กและปิโตรเลียมผิดไปจากอันเพียง
 เท่านั้น ผลักมีว่าดิบบุก วูลแฟรม แมแต่
 ทองอะไร ไปพบชั้นใหม่ เงิน ทอง
 ทองแดง อะไรนี่ก็จะอยู่ในโลกเก่า
 ส่วนแร่เหล็กและปิโตรเลียมมาอยู่ใน
 โลกใหม่ นี้มองในแง่การขออนุญาต
 ของผู้จะทำแร่สอง ประเภทนี้ อยู่คนละ
 โลก โลกแรกต้องเดินตามกฎหมาย
 ซึ่งบัญญัติไว้แน่ชัดถึงข้อกำหนดวิธีการ
 เงื่อนไขต่างๆ เปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้
 จนกว่าสภาจะแก้ไข อีกจำพวกหนึ่ง
 ประเภทหนึ่ง ซึ่งอยู่อีกโลกหนึ่งจะกึ่ง
 อยู่ภายใต้กฎของบังคับ เงื่อนไข วิธีการ
 ซึ่งจะมีกฎกระทรวงออกมาเป็นครั้ง
 เป็นคราว เปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ต้อง
 อาศัยสภา ก็หมายความว่า ถ้าท่าน
 รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเห็นสมควรกับ
 ความเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอนุมัติ
 ออกมา เฝ้าออกมาเป็นกฎกระทรวง
 ไม่ต้องถวายพระมหากรุณาธิคุณเซ็น
 เพราะออกโดยอำนาจที่กฎหมายให้ไว้

อีกอันหนึ่งสภานี้ยังจะหวงอำนาจเอาไว้
 เกี่ยวกับข้อกำหนด วิธีการต่างๆ นี้
 สำหรับแร่ดิบบุก แร่ทองคำ แร่วูลแฟรม
 อะไรเหล่านั้น แต่ว่าเกี่ยวกับแร่เหล็ก
 และปิโตรเลียมแล้ว เรามอบอำนาจไป
 ให้ฝ่ายบริหาร เพราะการ ออกกฎ
 กระทรวงนี้ เป็นการใช้อำนาจของฝ่าย
 บริหาร มอบอำนาจให้ฝ่ายบริหาร ไว้
 วางใจจะไปทำไมจะไป จะไปเปลี่ยนจะ
 ไปแปลงแก้ไขอะไรสุดแล้วแต่ท่าน
 เพราะฉะนั้นผู้ที่อุทิศสาธุกรรมแร่สอง
 ประเภทนี้ ประเภทแรก ยังถูกควบคุม
 ถูกผูกมัดอยู่โดยสถานितिบัญญัติ จำพวก
 สอง ขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารเป็นเอกเทศ
 โดยสภาจะไปทำอะไรไม่ได้ นอกจาก
 เห็นว่าทำไปในทางไม่ดี ก็ตั้งกระทู้ถาม
 เปิดอภิปรายทำนองสามที่ตกมาด้วย
 อะไรทำนองนั้น นี่กระผมชี้ให้เห็นถึง
 ลักษณะว่าผู้ทำเหมืองสองประเภทนี้
 ต่างกัน ที่นี้พูดถึงในทรวงนะที่เราเป็น
 สถานितिบัญญัตินี้ กระผมคิดว่าควรที่จะ
 ไปแยกสองประเภทนี้ให้แยกคนละ โลก
 ภายใต้ความควบคุมฝ่ายหนึ่งของอำนาจ
 นิติบัญญัติ ฝ่ายหนึ่งอำนาจบริหารนี้
 กระผมมองไม่เห็นเหตุผลว่าทำไม
 จึงต้องทำเช่นนั้น กระผมคิดว่าถ้า

LIART

แม้ว่าเป็นการสมควรที่สภานี้จะมอบอำนาจไว้ข้างใจแก่ฝ่ายบริหารให้มีฤทธิ์ มีเดช ถึงกับไปออกกฎกระทรวงกำหนดวิธีการ เงื่อนไข ข้อบังคับสำหรับการทำงานของระทานับครัวเหมืองแร่เหล็กและปิโตรเลียมได้แล้ว ซึ่งตามต่อแสดงของรัฐมนตรีก็มีแนวโน้มว่าจะเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องของเงินหลาย ๆ พัน หลาย ๆ หมื่นล้านบาท จะนำมาซึ่งประโยชน์แก่ประเทศบ้านเมืองเป็นอันมาก แล้วก็พวกบริษัททำเหมืองก็หันใหม่ทั้งนั้น มาทำกัน ไม่ใช่หันเก่า ถ้ากระผมว่าไม่ผิดทุนมาจากต่างประเทศก็วิ่งเข้าไป ถ้าเรายอมให้ทำนารัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ อีกอันหนึ่งคณะรัฐมนตรี อีกอันหนึ่งอำนาจบริหาร ไปวางกฎเกณฑ์ได้ตามชอบใจแล้ว ก็ทำไมคนทำอยู่เก่านี้ เราไปผูกมัดเอาไว้ทำไม ก็ให้เขาช่วย ให้เขาอยู่ในระดับเดียวกัน สิทธิเสมอกัน นิมิตินุหาสถานให้ใหม่ แต่ว่าทำตามที่แสดงมา กระผมยังมีอะไรไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมจึงจะไม่ให้ กระผมพร้อมจะให้แค่ไปคอกทลก็อยู่โยงให้แก่กันเก่าเขาทำไม พวกทำเหมืองแร่ดิบก็ ไปคอกเขาทำไม ปลดเขาเขาให้ใหม่กัน

อยู่ในฐานะเดียวกัน เขาไปให้หมดไม่ใช่เพิ่มมาตรา ๓๑ ทวิ แต่แก้มาตรา ๓๑ เดิมบอกว่า เงื่อนไขหรือข้อกำหนดใดๆ ในการทำเหมืองแร่ทุกชนิดนี้ ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงอย่างนั้น กระผมพร้อมให้เพราะไม่คงจะไปแยกเขาให้เด็ดเดี่ยวค่าสูงกัน ฝ่ายหนึ่งอยู่ในอำนาจนิติบัญญัติ ฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในอำนาจบริหาร ไม่ควรเอาไปให้หมด กระผมคิดว่าอย่างน้อยก็ผูกมัดสักเกณฑ์ไปยังกรมการค้า ซึ่งถ้าแก่อย่างกระผมว่าก็ไม่ผิดหลักการอะไร เพราะหลักการเพื่อปรับปรุงเท่านั้น คราวนี้ทำไมกระผมจึงยังอยากว่า เอาไปๆ ให้หมด ท่านประชาชน ไม่ใช่กระผมประชาชน กระผมหมายความว่าเราขอทำเหมืองแร่ก็คืออะไร ทุลิตๆ ผู้ทำเหมืองไปยึดเอาที่ดินของใครมาได้หรือ อยางที่รัฐบาลไปเวนคืนเขาที่เขาไม่ได้หรือไม่ได้ ผู้ทำเหมืองแร่เงินชั้นต้นก็ขอทำการสำรวจ ออกอาชญาบัตร ไปเที่ยวเจาะรูนี้ ไปเทดเจาะในที่ดิน ของคนอื่นเขาได้ไหม โดยเจ้าของเขาไม่ยินยอม ไม่ได้ ต้องไปตกลงกับเจ้าของ คัดกร ไปเสียเงินเสียทองใช้เงินของเขา

เจ้าของเขาไม่ยอมทำไม่ได้ อย่างนี้แล้วก็เมื่อตัวจะเอาเขาทำเป็นเหมืองแร่ ทำอย่างไร ต้องซื้อเขา เจ้าของไม่ยอมก็เอาไม่ได้แบบนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในการที่จะมอบอำนาจให้รัฐบาลนี้ ไปออกกฎกระทรวงสำหรับแร่ทุกชนิดทุกประเภทไทยแก่มาตรา ๓๑ แล้ว กระผมมองไม่เห็นอันตรายแก่ประชาชนพลเมือง เพราะไม่มีทางที่ผู้ทำเหมืองแร่จะไปข่มเหงคนจน รวยอะไรเขาได้ อยู่ที่ว่ารัฐบาลนี้ ต้องเผื่อตัวว่าจะออกใบอนุญาตให้ใคร จะออกประธานบัตรให้ ใครนี้เกิดขึ้นประโยชน์ในส่วนรวมหรือไม่ได้ก็ตาม ทว่าถ้าไปกำหนดเอา สมัยนี้ การที่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงผู้รับผิดชอบจะพึงทำอะไรก็ต้องเข้าคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็ถูกกระเป๋ที่บ้านเมืองว่าเกิดประโยชน์อย่างไร เมื่อราษฎรไม่เคียดกรุ่นแล้วกระผมไม่หวังเลย ก็ระดมถวายให้เลยมาตรา ๓๑ ทั้งมาตราแก่เอาไปหมดเลย ขออย่างเดียวไม่ควรจะไปแยกแร่สองประเภททำ ไม่นกเขาทำมาล้มีละ สายกันจนกระทั่งทั้งตัวใหม่สามทสี่ต้น ต้องมา

ถูกควบคุมโดยสภานิติบัญญัติ คนใหม่ ลอยนวลลอยชายมา ทำไม่ถึงไม่ต้องมาสภานิติบัญญัติ แล้วไปเจรจาบอกว่า เป็นอย่างนี้ๆ ขอแก้กฎกระทรวงอย่างนี้ ข้อข้ออย่างนี้ ก็ทำไม่ได้ คนเก่าทำไม่ได้ทั้งๆ ที่คนเก่าไม่ใช่เขาไม่ประสบปัญหา เขาก็ประสบเหมือนกัน แต่ว่าเขาไม่อยู่ในฐานะที่จะไปบอกขอให้สภาแก้กฎหมายได้ นี้ด้วยเหตุนี้ กระผมยกยกราบนี้ ขออย่าคิดว่ากระผมคิดเพื่อทำลาย กระผมคิดเพื่อคือ กระผมเห็นว่าควรเอามาตรา ๓๑ ไปทั้งมาตราเลย ไปออกกฎกระทรวงเอา

หม่อมหลวงชูชาติ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : มาตรา ๓๑ นี้ อ่านอย่างนี้ครับว่า "อายุของประธานบัตรฉบับหนึ่งไม่ให้เกิน ๒๕ ปี" หมายความว่าผู้ที่มีสิทธิได้รับประธานบัตรแล้วจะผลิตแร่ออกจากเขตที่ได้รับประธานบัตรได้ไม่เกิน ๒๕ ปี ที่รัฐบาลไม่ได้เปลี่ยนแปลงในร่างอื่นและยังคงขอให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้น ก็ด้วยเหตุสองประการ

ประการแรกที่สำคัญที่สุดก็คือ ไม่ต้องการที่จะเอาอำนาจมาอยู่กับ

LIRT

รัฐบาล लेकर อยากจะให้อยู่ในขอบเขตแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ และสำหรับแร่ดิบก็ แร่ลวดแฟรม หรือแร่ชนิดอื่นที่มีในประเทศไทยนั้น เราก็ได้สำรวจกันมาได้ผลึกออกมาเป็นเวลาดังกระผมว่า ๗๐-๘๐ ปีแล้ว จึงรู้สึกว่าการนี้เป็นอย่างไร ก็จึงได้ตราไว้ในพระราชบัญญัติ กำหนดทางพื้นที่และกำหนดทั้งอายุเวลาที่ จะทำการสำรวจและที่จะทำการผลิต และกระผมก็ไม่ขอประทานที่จะเอากลับมาอยู่ในอำนาจรัฐบาลตั้งที่ใดก็ตามเรียบร้อยแล้ว ส่วนแร่ปิโตรเลียมและแร่เหล็กนั้นเป็นของใหม่ กระผมขอประทานใช้คำที่ท่านผู้เกียรติได้กรุณาใช้เมื่อก่อนคือว่า เป็นโลกใหม่สำหรับประเทศไทย ด้วยเหตุเช่นนั้นแหละ จึงไม่อาจที่จะกำหนดอายุหรือเนื้อที่ลงไปให้แน่นอนได้ นั้นเป็นเหตุผลที่ ๑

เหตุผลที่ ๒ ตั้งที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ในการสำรวจนั้น เช่นอย่างสำรวจน้ำมัน อาจจะ ต้องสำรวจกันทั้งภาคก็ใช้ได้ และอาจจะต้องใช้เวลามากกว่าหนึ่งปีก็เป็นได้ ด้วยเหตุนี้แหละ จึงได้ขอประทานให้อยู่ในกฎกระทรวงไว้ เพราะว่าสามารถของ

การชดเชยน้ำมันหรือทำแร่เหล็กต่างกันมาก ๆ แล้วแต่ท้องที่ที่จะเกิดขึ้น ไม่เหมือนกับดิบที่เรารู้จักอยู่แล้วว่าในประเทศไทยนั้นจะสามารถทำได้อย่างไรภายในเนื้อที่เท่าไร นี่เป็นเหตุผลครับ

หลวงประกอบนิติสาร : ใน ขณะที่กระผมอภิปรายนั้น ท่านรัฐมนตรี อาจจะฟังกระผมไม่หมด เพราะว่ากระผมสังเกตว่า ท่านกำลังปรึกษากับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอยู่ ก็อาจจะมิจะไต่ถามหาไปบ้าง ก็กระผมหมายความว่านั่น หมายความว่าถ้า ถ้าสมาน หรือ สมมติว่า กระผมแปรญัตติ และกรรมาธิการเห็นด้วย สมาชิกเห็นด้วย เขียนมาตรา ๓๑ ทั้งหมดไว้ แทนที่จะเพิ่มมาตรา ๓๑ ทั่วไป ให้อำนาจที่จะกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในอนุบัญญัติฉบับนี้ให้ไปออกกฎกระทรวงเอาใหม่ ว่าจะเป็นแรชนิดไหน ก็หมายความว่าทางคณะรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ สามารถ ออกกฎกระทรวงสำหรับแรชนิดใหม่ให้อยู่ปรกติปรกติก็ได้ ท่านจะบอกว่าพอออกฉบับแรกดิบก็ ๒๕ ปี เหมือนกับพระราชบัญญัติที่เคยเป็นอยู่ที่ทำไว้ คือว่าไม่ได้ตัดออกไปจากกฎหมายเสียเลย คือแทนที่

จะอยู่ในตัวพระราชบัญญัติ แต่อยู่ในกฎกระทรวง ที่ถ้าเราเขียนตีบวก ๒๕ ปี ทองคำ ๑๕ ปี แร่เหล็ก ๓๕ ปี มีใครเดิม ๕๐ ปี พออีก ๖ เดือน หรืออีก ๒ ปี ท่านก็บอกว่า เอ๊ะ ไม่เหมาะสมแล้ว เอาแก้ไขเป็นตีบวก ๓๐ ปี แร่เหล็ก ๓๐๐ ปี อะไรก็ทำได้เรื่อย โดยไม่ต้องมารบกวนสภา นี่เหมาะแก่สถานการณ์เป็นสมัยๆ ซึ่งเป็น การเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายบริหาร ที่กรรมการกล่าวตามที่สภาตีบวกนี้ทางนักอำนาจของตัวนี้ทางนัก ทำไม่กรรมการกล่าวเช่นนั้น โดยที่กรรมการถ้อยยืนยันให้ กรรมการไม่หวังที่กรรมการยืนยันให้ เพราะ กรรมการเห็นว่าเป็น การถูกต้อง และไม่ควรรจะแบ่งคนทำเหมืองแร่เป็นสองจำพวก แต่ว่าจะแบ่งกั้นแบ่งโดยความเหมาะสม เป็นครั้งเป็นคราวตามสมัย โดยรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบไป ถ้าทำผิดอะไรก็มาตอบเขาในสภา แก้ข้อข้องใจในสภาเช่นนี้ กรรมการจึงเห็นว่าไม่มีอะไรน่าจะขัดข้อง ที่รัฐบาลจะไม่ยอมรับ ท่าน ประธานสภากรรมการกำลังจะถามปัญหาสำคัญ แต่ท่านไม่ฟัง กรรมการอีกแล้ว กรรมการอยากจะเรียนถามท่าน รัฐมนตรีว่า ถ้าแก้อย่าง กรรมการว่า ซึ่งสภาแก้ไขเอาไปให้ท่าน

นี้ ท่านบอกว่าก็ยังไม่อยากได้เพราะอยากให้เป็นอย่างเดิมนี้ การอยากเป็นอย่างเดิมนี้ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำตา ระหว่างพวกทำเหมืองแร่สองจำพวกนี้ กรรมการตั้งปัญหาถามท่านใหม่ว่า ถ้าทำอย่างกรรมการว่าแล้วจะเสียหายอะไร

หม่อมหลวงชูชาติ กิ่งกู (รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงพัฒนา-การแห่งชาติ): อย่างที่กรรมการเรียนแล้วว่า ไม่ต้องการจะเอาอำนาจมาไว้แก่รัฐบาลเองเลย แล้วก็ขอทราบเรียนซ้ำว่า สิ่งที่เราทราบกันเป็นการแน่นอนแล้ว ก็ขอให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ แต่ว่าอะไรควร อะไรไม่ควรช่วยออกมีขีดเขต อย่างในเรื่องของปีใครเดิมและแร่เหล็กนี้ เนื่องจากว่ารายงไม่รัดพองจึงได้ข้อไว้ แล้วก็ถือไปถ้าหากว่าเราทราบดีพอ ก็จะได้มาตราเป็นพระราชบัญญัติเหมือนกัน

หลวงประกอบนิติสาร : วันนสภาวุฒิสภาแปลก มีแต่รัฐบาลขอสมาชิกไม่ให้ วันนสมาชิกให้ รัฐบาลไม่เอา แต่กรรมการสภาจะขอทราบเรียนเป็นข้อฝาก ว่า ที่ท่านรัฐมนตรีตอบกรรมการนี้ เมื่อกันกรรมการสังเกตว่าปรึกษากันสองท่านเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งคณะรัฐมนตรีและที่กรรมการเสนอคณะ

LIRT

รัฐมนตรีก็ยังไม่ทราบ เพราะฉะนั้น เพื่อประโยชน์แก่บ้านแก่มือง กระทบผม จะขอแปรญัตติ ขอแค่เพียงพักไว้ก่อน พักครบกันไว้ก่อน ท่าน ไปปรึกษาคนที่หลังได้ไหม

นายมนูญ บริสุทธิ์ : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาที่จะแยกการควบคุมเกี่ยวกับการขออาชญาบัตรและการทำเหมืองเฉพาะน้ำมันปิโตรเลียมกับแร่เหล็กต่างหากจากแร่ชนิดอื่นนั้น กระทบเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลที่เสนอมาท่านสมาชิกผู้อภิปรายว่าสมาชิกต้องการจะมอบอำนาจให้รัฐบาลไปทำตามชอบใจออกกฎกระทรวงเอาไว้สำหรับแร่อื่น ๆ กระทบคิดว่ามีความคิดของท่านสมาชิกคนเดียวไม่ใช่สภา สภานี้ยังไม่ได้ลงมติว่าเห็นด้วยกับท่าน กระทบเห็นว่าที่รัฐบาลต้องการควบคุมแร่ชนิดอื่นโดยกฎหมายฉบับเก่านี้เป็นของดีแก่ราษฎรแล้ว เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับเก่าได้เข้ามาตั้งหลายสิบปีก็ไม่ปรากฏว่ามีอุปสรรคอะไร ถ้ามีอุปสรรคอะไรแล้วรัฐบาลก็ควรจะต้องแก้ไขหรือสมาชิกสภาตั้งแต่ครั้งสมัยก่อน ๆ นั้น ก็ควรจะต้อง

เสนอขอแก้ไขมาแล้ว เพราะฉะนั้น กระทบจึงเห็นว่า การควบคุมเกี่ยวกับการออกอาชญาบัตรหรือการทำเหมืองเกี่ยวกับแร่ต่างๆ นั้น เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ไม่ใช่รัฐบาลไปออกกฎกระทรวง แต่เมื่อญัตติมาบ้านเมืองพัฒนาอย่างขึ้น ปรากฏว่าแร่เหล็กกับปิโตรเลียมนี้ การที่จะบังคับตามพระราชบัญญัติเหมืองแร่ ขณะนี้จะไม่บังเกิดผลดีแก่ผู้ที่ประกอบกิจการนั้น ๆ รัฐบาลจึงได้เสนอขอแก้ไขมา ส่วนที่รัฐบาลเสนอขอแก้ไขมานี้ ทำให้ไม่ถึงไม่เชื่อไว้ในพระราชบัญญัติเสียให้เสรีจิวเอชบีจะออกอาชญาบัตรตรวจแร่ ให้กับ เนื้อที่เท่าไร จะให้ท่านน้ำมันปิโตรเลียม หรือทำแร่เหล็กก็ได้กับ อะไรเหล่านั้นท่าน รัฐมนตรีท่านก็ได้ชี้แจงแล้วว่า เนื่องจากยังเป็นของใหม่และเหตุการณ์บางอย่างจะรู้อีกให้ชัดแจ้งในพระราชบัญญัติไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาเฉพาะหน้านี้จึงขออำนาจที่จะไปออกกฎกระทรวงโดยเฉพาะแร่สองอย่างนี้เท่านั้น คือขอเป็นพิเศษ ซึ่งรัฐบาลเองก็บอกถึงความจำเป็นแล้ว ให้ความสะดวกแก่ผู้

กระทรวง อาจจะให้มีไว้ในพระราชบัญญัติเหมือนแร่อื่น ๆ แต่ ว่าคุณจำเป็นต่าง ๆ ตามที่ ท่าน ได้กล่าวมาแล้ว ว่า จะเขียนให้ชัดแจ้งในพระราชบัญญัตินั้นจะไม่เป็นของใหม่อยู่ เพราะฉะนั้นก็ ขอออกกฎกระทรวง ไปก่อน เมื่อสถานการณ์เรียบร้อยดี พอจะรวบรวมไว้ เป็นพระราชบัญญัติได้แล้ว ก็ คิดว่ารัฐบาลคงจะเอามารวบรวมไว้ในพระราชบัญญัติเหมือนกัน เพราะฉะนั้น กระผม จึง ขอ สนับสนุนว่า สถานี กวาร์ จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มี ท่าน ผู้ใด ก็ ปรายข้อ ไปแล้ว ข้าพเจ้า จะ ขอ มติ ต่อที่ ประชุมนี้ ว่า สมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่าน ผู้ใด เห็นว่า ควร รับ หลักการ โปรด ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ ประชุมนี้ ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

หม่อมหลวงชูชาติ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่าน ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกายใน กี่วัน

หม่อมหลวงชูชาติ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIART

๑๐๘

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ: สำหรับการประชุมวันนี้ หมท
ไม่มี เป็นอันทำให้แปรญัตติตามข้อระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกการ
ประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจริญ บัณฑิตโร	อุดม พลอยสังวาลย์	ผู้จกวางงาน
นาวาอากาศเอก มานะ สังขวิจิตร	ธนู บุญวงศ์	..
พล.อ.ต.ช. สุวรรณพุกภัย	ฉันทนา ชานบ้อม	..
มณูญ บริสุทธิ์	สุพงศ์ ศรีพูนเกียรติ	..
พล.ร.ท. ศรี คาวราย	จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม	..
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	สนธิ์ ชัย ช่อสศัยคี	..
	อุทัย บุญยะหงษ์	..
	เปรมจิต บุญอะกาญจน	..
	สมศรี ใจอ่อนนุ่ม	..

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๓/มี.ค./๐๘

สุทินธ์ จิตรภัก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยศิ แดงอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสะอาด

รองเลขาธิการสภา ฯ

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

เลขาธิการสภา ฯ

พล.อ. หลวงสุทธีสารวรรณกร

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ

